

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa G.(...) Spółki Jawnej w R.

przeciwko Z. J.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 kwietnia 2010 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 października 2009 r., sygn. akt V ACz (...),

oddala zażalenie;

przyznaje radcy prawnemu R. T. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych, podwyższoną o 22 % stawki podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 października 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 sierpnia 2009 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem kosztów postępowania

zażaleniowego. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach Sąd Apelacyjny wskazał art. 98 k.p.c.

Wymienione postanowienie w części obejmującej rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozwany zaskarżył zażaleniem do Sądu Najwyższego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił, że wydane zostało z naruszeniem art. 102 k.p.c., gdyż Sąd Apelacyjny nie kierował się poczuciem sprawiedliwości; nie wziął pod uwagę, iż powód podstępnie doprowadził do uprawomocnienia się wyroku, a poza tym nie uwzględnił jego tragicznej sytuacji majątkowej. Żalący się wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione zostało w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, a zatem w postępowaniu egzekucyjnym, w którym do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania ma zastosowanie art. 770 k.p.c., a przepisy o zwrocie kosztów procesu (art. 98-110 k.p.c.) – na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. – jedynie odpowiednio. W postępowaniu tym powód ma status wierzyciela a pozwany – dłużnika.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Najwyższego w postępowaniu, w którym wydane zostało zaskarżone postanowienie, nie zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony” w rozumieniu art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., który mógłby stanowić podstawę do odstąpienia przez Sąd Apelacyjny od zastosowania zasady określonej w art. 770 zd. pierwsze k.p.c., według którego dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Zasądzona od pozwanego kwota jest znikoma. Przy ocenie obowiązku zapłaty przez pozwanego tak małej kwoty – nawet biorąc pod uwagę jego trudną sytuację materialną – nie można pominąć, że obowiązek ten powstał ze względu na wniesienie przez pozwanego oczywiście niezasadnego zażalenia na postanowienie o nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie należało przeto oddalić. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym przez radcę prawnego orzeczono na podstawie § 15 i 16 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 i § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy

prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).